Ч. 66 Второк 24 марта (5 цьвітня) 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Скликане спільних Делеґаций. — Розпорядженє Є. Вел. Цісаря в справі нового становища Архікн. Франца Фердинанда і дальші голоси праси. — Опозиция против Молодочехів. — Перед американьско-ішпаньскою війною).

Урядова ґазета віденьска оголосила скликане спільних Делеґаций на день 9 мая с. р. до Будапешту.

Дневник розпоряджень войскових доносить, що Є. Вел. Цісар приказав, щоби Найд. Архікн. Францови Фердинандови, в часі, коли буде заступати Монарха, віддавано таку саму почесть як ґенер. інспекторам армії. Крім того приказав Монарх, щоби Найдост. Архікн. додано офіцира ґенерального штабу яко адютанта, і капітана або рітмайстра яко офіцира ординансового.

Reichswehr, обговорюючи нове становище Найдост. Архікн. Франца Фердинанда, каже, що Найдост. Архікнязь, в котрім вже від многих літ круги войскові монархії покладали цілу надію і необмежене довіре, зложить на новім становищи без сумніву знову докази своїх знаменитих дарів духа і характеру, котрі зробили єму славу на давнїйших полях ділапя.

На послїднім засїданю палати послів пос. **Вахнянин**, схарактеризувавши коротко загальне положене парляментарне, зазначив, що в декларациї правительства хотів би видїти заповідь, що меншости народні зазнають охорони. Від початку конституциї правительство держало ся пасивно супротив жалів меншостий а більшість парляментарна переходила над ними до порядку дневного. Коли правительство схоче поступати справедливо, може числити на підпору партиї бесїдника. Не ма сумніву, що настане санация відносин парляментарних, треба лиш знайти точки стичні. Коли правительство буде стояти при засаді справедливости, скоро лївиця зголить ся на управильнене справи язикової в дусї внесеня пос. Діпавлього, тогди щезне то, що нас ділить. — П. **Барвіньский** поставив під конець засїданя внесене в справі вдовиць і сиріт по гр. кат. сьвящениках і друге внесене в справі зміни приписів виконуваня закона о податку особисто доходовім в дусї внесеня пос. Діпавлього. — Пос. **Вольф** поставив пильне внесене в справі ненарушимости для інтерпеляций в Раді державній, а палата підперла то внесене одноголосно, а ухвалила відтак майже одноголосно внесене Гогенбурґера в тій самій справі.

З Праги доносять, що опозиция против Молодочехів стає що раз більша. Коли можна повірити вістям, подаваним радикальними ґазетами, то дотеперішні мужі довіря молодоческої партиї в Лібоховицях, в повітї мельницкім і в Ломници зголосили своє виступлене з молодоческої партиї.

Відносини межи Ішпанїєю а Сполученими державами північної Америки так вже заострили ся, що вже в найблизших днях можна сподївати ся вибуху війни. В Ішпанії числять ся вже з тим фактом, що без війни не обійде ся. В Кадиксї орґанїзують фльотилю торпедовців і лодий, що нищать торпеди. Рада міністрів ухвалила, що фльотиля торпедовців має відплисти до островів зеленого пригірка і має там ждати дальших приказів. Ескадра зложена з 4 кораблів военних має супроводжати фльотилю аж до Куби. Урядова ґазета оголосила декрет королевої в справі виданя паперових гроший на суму 225 мілїонів пезетів.

Рада міністрів одержала телеґраму від ішпаньского посла у Вашінґтонї, в котрій каже, що президент Мек Кінлї готов дати ся конґресови пірвати і згодити ся на війну. Міністер війни Ковеа предложив кабінетови основний плян войскової орґанізациї. Міністер Кандельбон висказав ся в розмові з якимсь журналїстом, що зі всего можна напевно сподївати ся, що війна не дасть ся оминути. Ві вторoк (отже завтра) вишле Мек Кінлї ультіматум до Ішпанії. В Мадриді і на провінциї настав без ріжниці партий великий рух патріотичний; навіть Карлїсти предложили Саґасті свою поміч для оборони національної ненарушимости. На случай війни буде отворена підписка на збільшене фльоти. Американьский посол Вудфорд лагодить ся до виїзду. Барцельоньский єпископ наказав відправляти богослужене на інтенцию побіди і независимости Куби.

Новинки.

Львів дня 4-го цьвітня 1898.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував підофіцира 24 полку піхоти Арт. Ґлюдовича, вахмістра жандармериї Ант. Хехлиньского і вахмістра уланів Сев. Токарского ц. к. канцелїстами Намістництва і призначив Ант. Хехлиньского до Жидачева, а Север. Токарского до Коросна.

— **Страстні псальми** відспіває як кождого року так і сего хор питомців рускої духовної семинариї у Львові в Велику пятницю в семинарицкій церкви після слїдуючої проґрами: Бортняньский: „Благообразний Йосиф“, „В скую при-

13)

Мамин син.

(Повість з нїмецкого — Артура Цаппа.)

(Дальше).

Кілька тижднів опирав ся Отто Маркквальдови, але вкінци таки уступив перед новою покусою. Він так потребував гроший а справа була така легка. Отець нїколи о тім не буде знати — говорив він собі. До асесорского іспиту вже недалеко. До того часу прольонґує лихвар векслї. А коли він вже раз буде мати іспит, тоді буде мати всїлякі дороги, аби прийти до гроший: або оженить ся з богатою дївчиною, або на случай потреби дістане яку посаду, що дасть єму зараз сталу платню, при маґістраті або при якій асекурациї, або як буде мати щастє, одержить заступство судиї і повну судейску платню.

За першим векслем прийшов другий, відтак третий. Раз акцептував він а Маркквальд жирував, другий раз знов давав він своє жиро а Маркквальд акцепт, і так оба підпирали себе взаїмно....

Радник апеляцийного суду Ґерінґ замешкував цїлий перший поверх одного величавого дому при улици Курфірстів. Єго платня як і проценти немалого маєтку позваляли єму вести більше як вигідне житє і віддавати ся без обмежень своїм привичкам до товариского житя. До опери і до театру мав річні білєти а в зимі два рази в місяць сходили ся на вечерницях в его домі всї приятелї родини на свобідні і веселі забави.

Нинї, в трету середу сїчня явило ся лиш мале число приятелів дому. Незвичайно лютий мороз і острий всхідний вітер, що гуляв від кількох днів улицями Берлина, не мало причинили ся до нечисленности сходин. Мимо того в малім кружку, зложенім з кількох товаришів господаря дому і їх жінок, та з кількох молодих правників, ішла весела забава. У Ґерінґів подавали звичайно знаменито їсти. По вечери лишили ся старші пани в їдальни, аби при фляшці доброго вина поговорити о своїх правничих справах. В гостинній зібрали ся панї під проводом „тїтки Марти“, своячки радника Ґерінґа, що від смерти жінки вела єму домашну господарку. Она поналивала чарки солодким вином, аби рухливим язикам жінок додати ще більше охоти до розмови.

Молодїж перейшла до музичної комнати. Панна Костуня, дочка господаря, відспівала своїм не конче повним, але милозвучним і добре вишколеним голосом кілька пісень Шуберта і Ляссена, між тим як один асесор акомпанїював їй на фортепянї. Костуня була нинї одинокою панночкою в товаристві і тому розгнївало єї співати молодим людям без перестанку, не могучи виручити ся якою приятелькою хоч на хвилю.

Она положила ноти, що їй асесор подав знов на фортепян.

— Не заспівав би нам що небудь котрий з панів? — спитала оглядаючись по присутних. — Може пан фон Маркквальд?

Молодому референдарови зі страху аж монокль випав з ока.

— Панї жартують — сказав — щоби я співав, ще до того по вас!

— Але я знаю, що ви музикальні, пане Маркквальд. Ви-ж менї ще недавно оповідали, що будучи студентом, співали ви перші при комерсах, а до того ще й грали на фортепянї.

— О то вже давно, прошу панї....

— Найбільше чотири роки. То не конче кречно, пане Маркквальд, давати так просити ся.

— Алеж прошу панї — боронив ся референдар і всадив знов своє скло в око. Цїлий вечер, в присутности старших панів не важились він уживати єго і сховав его до кишенї. — Я був би хиба дуже зарозумілий, коли би хотїв зараз по вас писувати ся своїм — простїть за слово — баранячим голосом. Оно зробило би дуже погане вражінє по вашім ангельским співі....

— Прошу лиш не підхлїбляти, пане Маркквальд — перебила єму панна.

— Цїлком того не роблю. Я взиваю тих панів на сьвідків, що говорю лиш сущу правду...

Маркквальд оглянув ся по своїх товаришах, котрі в один голос притакнули єму. Панна Костуня засьміяла ся.

скорбна еси душе моя“, „Да молчить всякая плоть“ (октет); Гайден: „Боже мой почто мя еси оставил“: Бортняньский: „На умолчим никогда Богородице“; Воробкевич: „Біже час яко шестий“; Бортняньский: „Гласом моїм к' Господу возвах“. Початок о $3^1/_2$ годині по полудни. Звертає ся увагу на то, що зараз по $3^1/_2$ годині двері церкви будуть замкнені і нїхто більше не буде впущений. Управителем хору рускої духовної семинариї есть тепер п. Лев Коростїль.

— **З Перемишлян** пишуть: До нової зелїзницї, котра має получити Перемишляни з одною із стаций істнуючих вже зелїзних доріг, приготовляє ся перемишляньский повіт в той спосіб, що скликав т. зв. зелїзничу анкету для порішеня, чи нова зелїзниця має іти з Перемишлян до Задвіря, чи просто до Львова. Переважає гадка, щоби получити Перемишляни зі Львовом, бо в той спосіб поведена лїнїя зелїзнича вплипула би на більшу торговельну виміну між обома містами, а притім зелїзниця ішла би через місцевости, що лежать тепер надто далеко від найблизших зелїзних доріг.

— **Велика буря** з громами і блискавицями лютила ся дня 31-го марта між 1-ою а 2-ою годиною в полудне в околици Заболотець і Бродів. В Заболотцях падав сильний дощ, а в Бродах град величини лїскового оріха, але зараз зник.

— **Огнї.** З Ярославщини пишуть нам: В ночи з дня 30 на 31 марта вибух огонь в Маковиску під Ярославем і знищив загороди трех господарів. Завдяки енерґічній помочи селян і підвійта Павлика огонь не перенїс ся на будинки приходства і на церков, котрі були в великій небезпечности.

— **Миши з'їли жінку.** Пишуть з Скалатщини: Ще в сиропустнім тиждни 24-го н. ст. лютого с. р. вийшла була з дому Софія Яцишин, 52-лїтна вдова селянка з села Зеленої, повіта скалатского, і пропала без вісти. Аж по чотирох тиждиях 23 н. ст. марта, найдено случайно еї неживою на полях недалеко самого села Зеленої. Руки і ноги були цїлком відморожені, а носа, уст і лиця вже не було, лише зуби сьвітили ся. Комісия судова орекла, що то пообгризали миши пільні, яких тут повно. Найдений при нїй кусень солонини і 16 кр. в хустинї кажуть догадуватись, що она вертаючи з місточка Товстого збила ся з дороги за-для тогдїшної снїгової замети і на поли замерзла.

— **Зелїзничий опришок.** З Красного доносять: Повтаряючі ся від довшого часу крадежи в зелїзничих ваґонах на шляху Львів-Броди і Тернопіль звернули увагу золочівских властий і їм удало ся зловити славного злодія Шмуля Орґеля, що мешкає від довшого часу недалеко зелїзничої стациї в Краснім. Орґель в Краснім нїчим не займав ся. Він виїздив лиш зелїзницею зараз по шабасї і вертав аж на шабас до дому. Висланий комісар староства в Золочеві перевів ревізию у Орґеля, коли его не було дома і найшов там 13 золотих і срібних годинників, кілька ланьцушків, около 10 золотих перстенів і богато инших річий. Супротив того виделеґував золочівский суд прокуратора і судию слїдчого до Красного і тут арештовано тїтку Орґеля, Файґу, що займала ся лихвою і, як здає ся, знала о всїх крадежах Орґеля. Коли кілька днів пізнїйше приїхав і сам Орґель, арештувала его жандармерия на двірци і просто тим самим поїздом відвезла его до Золочева. Дня 20 марта зроблено ще раз строгу ревізию в домі Орґеля і тодї жандарм Пясецкий найшов там дві книжочки каси щадничої на 4000 зр., 12 ріжних векслїв і дві цигарницї вартости 18 зр. Здає ся також, що Орґель належав до шайки картярів, що обгравала подорожних у ваґонах і власти слїдять вже за его спільниками.

— **Страшне убийство.** В ночи з суботи на неділю в місцевости Нассандрер під Еврі у Францнї замордував 35-лїтний робітник Діваль шість осіб в цїли рабунку. Перед тим ще украв Діваль у одного рушникаря два карабіни, три револьвери і одну малу рушницю. Відтак пішов до дому машиніста фабрики цукру, Леблонда. Підійшов під вікно дому, а побачивши, що Леблонд і его жінка читають ґазету, вистрілив два рази і убив їх обоїх. Відтак війшов до комнати і замордував там 5-лїтну дівчинку підрізавши її горло. На крик вбігло двох малих хлопців (7 і 9-лїтний). Діваль убив їх двома вистрілами з револьвера. Відтак почав перешукувати цїлий дім і несподївано наткнув ся на тещу Леблонда, 71-лїтну безсильну старушку та убив і еї. Зі зрабованими річами пішов Діваль до місточка Лїгіе, де его оногди арештовано. Лиш з трудом удало ся поліциї оборонити опришка перед местию розяреної товпи народа.

— **Божевільний убийник.** З Харкова доносять: В селї Степанівцї, путивельского повіта, лучила ся кровава пригода. Селянин Теодор Науменко убив сокирою жінку, троє дїтий (десятилїтну, шестилїтну і дволїтну) та сусїда Райденка, а крім того тяжко покалїчив жінку шурина Бондаренка. Що Науменко допустив ся злочину в приступі божевільства, вказують отсї обставини: Запаливши перед сьвятими образами три сьвічки, велїв розодїти ся дїтям і молити ся їм. Відтак убив їх та й жінку, що надійшла до хати. Коли-ж надбіг сусїд Райденко і жінка шурина Бондаренка, убив сусїда, а Бондаренчиху тяжко покалїчив. Божевільного увязнено.

— **Помер** в Бережанах Ігнатий Никодемович, судовий офіциял, дня 1 цьвітня, в 48-ім роцї житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 4 цьвітня. Вчера відбула ся конференция мінїстрів в справі уложеня спільного прелїмінаря на 1899 р.; в конференциї брали участь крім спільних мінїстрів також оба президенти мінїстрів і оба мінїстри фінансів. Є. Вел. Цїсар принимав президента мінїстрів Банфі'го на довшій авдиенциї.

Льондон 4 цьвітня. Бюро Райтера доносить з Пекіну, що Анґлїя зажадала від Хіни відступленя порту Веї-гаї-ваї яко компензату за нарушенє рівноваги в заливі Печілї. Японцї сему жаданю мабуть не противлять ся а в дипльоматичних кругах думають, що Хіна згодить ся на се жаданє.

Париж 4 цьвітня. Аґенция Гаваса доносить, що Папа предложив своє посередництво іспаньскій королевій реґентцї в справі кубайскій. Правительство іспаньске зголосило ся на се предложенє під деякими застереженями.

Переписка зі всїми і для всїх.

Для тих, що мають охоту женити ся або віддавати ся. Піст ось-ось скінчить ся, весна настала а „всякоє древо цьвіти пускає і земля траву про-о-озябає“, то-ж не дивниця може, що прозябають і „проєкти“, котрі нам відтак інтересовані присилають до оголошеня. Та на жаль ми ще не маємо концесиї на бюро посередничения в заключуваню супружеств і навіть не думаємо о то старати ся, бо не чуємо ся в силї брати на себе гріхи всего міра, тим більше, що не маємо нїякої певности, що таке посередництво вийшло би хоч в части комусь на добре і що надсилані нам „проєкти“ суть дійстно лиш випливом близького кінця посту, наставшої весни і „доброї а не примушеної волї“. А всеж-таки хоч не маємо тої певности сим разом, не хочемо ще відмовити помочи і поради, але при тім звертаємо увагу на ту раду, яку ми дали недавно „Читателеви в К.“ — котрий мимоходом сказавши

— Очевидно — сказала — панове все готові говорити женщинам чемности. Ну, коли нїхто з вас не хоче, то маю надію, що пан Шіллїнґ буде такий чемний, що заспіває нам що небудь.

Але асесор, що перше акомпанїював дочцї, оправдував ся словами:

— Без вашої помочи, панї, я не сьмію брати ся до співу.

З гумористичною міною уданого невдоволеня замкнула панночка віко фортепяна, сїла на столець, з котрого встав асесор і обертаючись до молодих панів промовила:

— То розмавляймо, коли не хочете співати! Скажіть менї, пане Кестер, чого ви нинї цїлий вечер такі мовчаливі, поважні і задумчиві. Я то вже перше при вечери замітила.

Отто почервенів по части під впливом приємного чувства, що дочка апеляцийного радника в души займає ся ним, по части в наслїдок дійстного заклопотаня.

— Я... от, наближає ся іспит — промовив несьміло.

— Не вірте єму, панї — перебив Маттенфельд з глумливою усьмішкою. — То не іспит сидить єму в голові. Товариш мучить ся імовірно в души над питанєм, де склонить нинї в ночи свою поважану утомлену голову.

Дочка радника поглянула майже гнївно на Маттенфельда. З усїх молодих людий, що приходили в гостину до еї вітця, нї один не був їй так нелюбий як саме Маттенфельд. Она все чула себе нїяково в товаристві того чоловіка, котрого насьмішливі очи і цїла поява надавали єму щось старечого, хоч він мав всього двайцять шість лїт. Жовтаво-сїре лице, малі, запалі глумливі очи, майже лиса голова, суха, костиста стать — всьо то будило в нїй лише відразу до того чоловіка.

— Мусите, панї, знати — пояснював Маттенфельд на питаючий погляд панни — що товариш має два мешканя, одно недалеко апеляцийного суду, друге у родичів на Ґезундбруннені. Отже кождого вечера веде ся в его груди завзята борба між привязанєм до батьківскої хати, а прихильностию для нової, до котрої єму очевидно о много вигіднїйше дістати ся.

— Панї знають Ґезундбруннен? — перебив пан Марквальд, котрий користав з кождої нагоди, аби лиш вмішати ся до розмови і показати ся дотепним. Панна заперечила головою.

— Нї? — питав дальше елеґант з пересадженою веселостию. На жаль я мусїв з ним познакомити ся. Я ще нинї гадаю зі страхом о тій моїй виправі на далеку північ. Кажу вам, ласкава панї, що в цїлім Берлинї нема такої Богом забутої дїльницї.

— Забуваєте, що в тій дїльници мешкають родичі пана Кестера — відповіла панна Ґерінґ з докором — тому й Ґезундбруннен не повинен би бути для пана Кестера таким пустим і Богом забутим.

Панове Маттенфельд і Марквальд трохи змішали ся, а асесор Шіллїнґ також притакнув молодій дівчинї:

— Так, панї зробили цїлком справедливу замітку. І пословиця говорить: Всюди добре, дома найлїпше.

Панна Ґерінґ подякувала асесорови нїмим склоненєм голови, а відтак знов обернула ся до Оттона з запитанєм:

— Маєте ще обоє родичів?

— Маю, ласкава панї — відповів той. — Жиють ще отець і мати.

— То ви щасливі, завидую вам, пане Кестер — сказала живо молода дівчина а еї лице зарумянилось від теплого чувства. — То вправдї вже давно, коли я була така щаслива, що мала матір. Але ще дуже добре пригадую собі, яке то розкішне чувство, коли бачить ся, що на кождім кроцї окружає нас нїколи не ослабаюча, вічно сьвіжа любов матери.

Отто був цїлий вечер в дуже сумнім, пригнобленім настрою. Проклятї клопоти грошеві знов его мучили. Лихвар, у котрого він з Марквальдом зичили гроші, дав ся лиш з найбільшим трудом упросити, що пролонґував ще раз вексель, але заявив цїлком рішучо, що робить то послїдний раз і що за три місяцї він мусить дістати свої гроші. А тут до асесорского іспиту було майже ще чотири місяцї. Безнастаннї журби зломили его і зробили его вражливим. Приязні і сердечні слова молодої дівчини порушили в его нутрі знану єму струну. То що для него зробила вже его мати і імовірно в найблизшій будучности ще зробить, мигнуло в его сьвідомости як блискавка і в приступі правдивої щирости, від якої вже потрохи відвик в товаристві панів Марквальда і Маттенфельда, відповів:

— То правда, панї, найблагороднїйшим і найсильнїйшим з поміж всїх людских чувств єсть любов матери. Я що-до мене маю моїй матери безконечно богато до завдяченя.

— відозвав ся знову і каже що єму цьвіт „Конвалія“ подобає ся і просить о подане адреси або послідної почти. Ми очевидно не можемо мати нічого против того, але що сказала би біла конвалія в маю, як би довідала ся, що тому читателеви подобаєсь може так само і синя підліска, котра борше, бо вже в цьвітни зацвила? Дальше дістали ми здавалось би зовсїм серіозний проєкт до оголошеня: „Дочка учителя, при родичах, одиначка, уділяє робіт жіночих, лїт 24, бльондинка, мусикальна, хороша, інтелїґентна і з малим посагом хотїла би подружити ся з учителем, урядником або офіциялїстом і просить о фотоґрафію, або особисте зголошене. За дискрецию ручить. Речинець до 1 мая с. р. Близші інформациї під адресою: Школа народна, Воля Залеска п. Радимно. — Ми від себе можемо лиш додати: Партия майже під кождим взглядом добра і як би вже було кому, то може й поспішили би з ґратуляциями. А всеж-таки нас гризе обава, чи проєкт вийшов дїйстно від „Школи народної“. Як би так не було, то нехай „Школа народна“ не бере нам за зле того оголошеня і собі нехай з того нічого не робить; суть всїлякі люди на сьвітї а від злоби і збитків годї устеречи ся. — Приміри потягають, а примір Никол. Бабусиного з 48 ч. „Народ. Часоп.“ так заохотив якогось молодця на Подїлю, що він і собі постановив піти за єго слїдом так, що навіть зовсїм вірно скопіював оповістку Бабусиного зміняючи лиш то, що уважав для себе за відповідне. Але як-раз то відкопіоване викликало в нас обаву, чи єго проєкт щира правда чи може лиш жарт. Мимо того подаємо в скороченю і єго оповістку: Народний учитель, молодець, Русин, шукає собі подруги, особи здорової, чесного характеру, лїт не більше як 20, образованої, ну та й з відповідним майном; першеньство буде мати брунетка або шатинка. Кореспонденция і залучена фотоґрафія на жадане зверне ся і в секретї все задержить. Повідомленя оплачені просить ся присилати до 15 цьвітня с. р. під адресою: „Жених poste restante Язловець. — Длячого „жених“ зробив копію, в то не входимо, але єму як і всїм пригадали би ми слова якоїсь піснї до відповідного приміненя до себе: Коли любиш, люби дуже; як не любиш не жартуй же! Не годить ся робити собі жартів з людских чувств.

Із. Мих. в Рон.: Банк краєвий дає позичку на 4 прц., а сплату розкладає на довгий час, так, що она не стає великим тягаром. Як довго треба чекати на одержане позички, того не можемо сказати, бо се зависить від того, коли будуть пороблені всї потрібні формальности. У Вашім случаю треба ще і на то брати увагу: Коли громада хоче затягнути позичку, більшу як, річний єї дохід, то потребує до сего затвердженя Ради повітової (§. 99. зак. гром.) В краєвім банку були би услівя найприступнїйші. — **М. М. Журів:** Куди безпосередно висилати раки — того не можемо Вам напевно сказати, бо треба би хиба займати ся специяльно сею галузею торговлї, щоби то знати. Раки висилають ся або до реставраторів по великих містах як Відень, Берлин і т. п. або до фабрик консерв. О тім поінформуйте ся у: Fleischmann, реставратор у Львові, Жовківска рогатка, Тернопіль: Lander Alter, торговельник риб; в Karlstadt-ї в Хорватії єсть експортером раків St. Borčic. А найлїпшу інформацию можуть Вам подати фабрики консерв з риб у Відни: Lenobel Max, Wien I Grünangergasse, Fisch-Conserven Fabrik: Grünbaum Moritz Wien II Rothensterngasse; також Warhanek, Wien IV. Heugasse 6. — **А. Д в Б:** Пляму з чорнила на папери можна вибрати оксалєвою солию (квасна сіль з заячої капустки); сіль ту купує ся в аптицї, розпускає ся у водї, мочить ся пляму і висушує ся бібулою. Ще лїпше розпустити оксалєву сіль в спиртусї і тим вибирати пляму. — 2) До науки о електрицї і єї приміненю в техніцї: Arthur Wilke, die Elektricität, ihre Erzeugung u. Anwendung in Industrie u. Gewerbe цїна 6 зр.; — для науки механїки: Max Hofmann, Handbuch der praktischen Werkstatt-Mechanik, Metall- u. Holzdreherei і т. д. Hartlebens Verlag цїна 2 зр. 50 кр., але се книжка лиш специяльно фахова. Що-до будівництва, то входять тут всїлякі фахи і длятого подамо Вам пізнїйше деякі підручники. — 3) Що-до особистого кредиту на закупно якихсь цїнних паперів не запускайте ся безусловно з ніяким аґентом в Будапештї. Найскорше буде ціла річ в тім, що він хоче виманити 50 зр. а відтак „шукай вітра в поли!“ — **У. в Д.:** Солоду самі не зробите та й не потрібний захід; о скілько потреба на купелї, можете купити в якімсь бровари. Рибячий трап дають лиш дїтем скрофулїчним та й то не з великим успіхом. Дїтем, що мають мало крови, не треба єго зовсїм давати. За то треба їх добре і розумно відживляти; богато молока, яєць, потравка з телятини, сьвіжий воздух, ґімнастика часто теплї купелї (але не студені і не натиране студеною водою); купіль може зовсїм обійти ся без солоду, а за то додати жменю дві соли або й більше, після того який вік дитини. Впрочім порадити ся лїкаря. — **Гр. Ґонт. в Ласт.:** Напишіть до секретаря львівскої Ради пов. пос. Теоф. Меруновича, нехай Вам вишле за посліплатою; цїна кількадесять крайцарів.— Докладнїйшої адреси до Trinity Church як та, яка була подана не знаємо. Найлїпше було би писати по анґлїйски, ну, але чей і по латинї будуть розуміти. Але скоро Вам розходить ся о якусь „запомогу“, то не робіть собі великої надії. На таких звичаях як у нас Американцї не розуміють ся.

☛ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора **Кирила Кахникевича**, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

Погляди Оттона і Костуні стрітили ся на хвилю і їх души порозуміли ся.

Пан Маркбальд і Маттенфельд здержували з трудом глумливу усьмішку.

Годину пізнїйше гості розійшли ся. Хоч вже минула північ, не гадала Костуня о спаню. Сидїла сама в музичнім комнатї, підперла голову і дивила ся задумана в полумінь стоячої на столї лямпи. Кроки, що озвали ся на мягкім килимі, збудили єї з задуми. Перед нею стояв єї отець. Єго ласкаві очи глядїли на неї питаючо. Гадки Костуні мимоволї виявили ся в словах:

— Не знаєте, тату, що то за люди родичі референдаря Кестера?

Радник поглянув на дочку з зачудованєм і по єго благороднім лици перебіг ледве замітний усьміх.

— Не знаю, дитино — відповів — але коли то тебе цїкавить, то я можу довідати ся.

— О.... я.... дякую, тату — промовила, чуючи, що вже за богато зрадила з своїх тайних чувств. — Менї то лиш так прийшло на гадку.

— Ну, ну — сказав радник до дочки, немов би єї сам перед собою оправдував — чому-ж би ти не мала інтересувати ся родинними відносинами наших гостий? Про молодого Кестера не знаю вправдї в тій хвили нічого близшого; знаю лиш тілько, що він дуже спосібний молодець і що він в урядї пильнїйший як всї инші наші молоді панове. А що нинї у нас в урядї не дивлять ся на рід і на приватні відносини, лиш виключно на спосібности і личні прикмети, то можна на певно сказати, що перед ним лежить красна будучність.

— Так? Справдї тату? — вирвалось нехотячи з уст дочки, а єї очи сьвітили ся а лице як грань почервенїло.

XI.

До Кароля Кестера щасливої родини заглянула журба. Фірма Дальхова спізнала, що на лямпах, які єї попередний машиніст фабрикував, можна зробити інтерес. Не падумуючись, кинулась она на той виріб, що Кароль вибрав собі за свою специяльність. У величезній масї випродукована велика фабрика підроблені Кестерівскі лямпи, такі подібні, що їх ледве можна було від правдивих відріжнити, а що богата фірма закуповувала сирі материяли не в таких скількостях як Кароль, то могла меншим фабрикантам давати їх о много дешевше. О десять процент дешевше продавав Дальхов улюблені лямпи як Кароль Кестер, і за одним ударом молодий, початкуючий промисловець стратив більшу половину своїх відбирателїв. Що дїяти? Для него було то питане: бути або не бути. Єго средства були скупі. Всьо, що він ощадив за довгі лїта, було вложене в інтер.с. Підіймати ся конкуренциї з великою, богатою фірмою, о тім навіть не міг думати. Прада, колиб він мав средства давати дешевше як Дальхов і поборювати фірму єї власним оружем, тодї може би єму і удало ся приєднати собі назад відпавших купців. Але тепер, як довго видержав би? І одного тижня нї. Не оставало єму нічого иншого, як пробовати погодити ся в мирній дорозї і просити фірму, аби не робила єму конкуренциї.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[8]	7·48[9]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в недїлї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Врухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а до 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [4]) Від 15 червня до 31 серпня лише в недїлї і сьвята.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.